Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 16ης Ιανουαρίου 2025*

«Αίτηση αναιρέσεως – Πρόσβαση στα έγγραφα – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο – Προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων – Κανονισμός (ΕΚ) 182/2011 – Επιτροπολογία – Θέσεις των κρατών μελών και άλλων μελών των επιτροπών – Άρνηση παροχής προσβάσεως»

Στην υπόθεση C-726/22 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2022,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τις S. Delaude και C. Ehrbar, καθώς και από τον G. Gattinara,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η:

Pollinis France, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), εκπροσωπούμενη, αρχικώς μεν από τους T. Bégel και C. Lepage, avocats, εν συνεχεία δε από την D. Krzisch, avocate, και την J. Stratford, BL,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους I. Jarukaitis, πρόεδρο του τετάρτου τμήματος, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, Δ. Γρατσία (εισηγητή) και E. Regan, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Αιμιλίου

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 27ης Ιουνίου 2024,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση

1 Με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 14ης Σεπτεμβρίου 2022, Pollinis France κατά Επιτροπής (T-371/20 και T-554/20, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2022:556), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τις αποφάσεις της Επιτροπής C(2020) 4231 final, της 19ης Ιουνίου 2020 (στο εξής: επίμαχη στο πλαίσιο της υποθέσεως T-371/20 απόφαση), και C(2020) 5120 final, της 21ης Ιουλίου 2020 (στο εξής: επίμαχη στο πλαίσιο της υποθέσεως T-554/20 απόφαση) (στο εξής, από κοινού: επίμαχες αποφάσεις), καθόσον με τις εν λόγω επίμαχες αποφάσεις το συγκεκριμένο θεσμικό όργανο αρνήθηκε να παράσχει στην Pollinis France πρόσβαση σε έγγραφα σχετικά με το έγγραφο καθοδηγήσεως της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA) όσον αφορά την εκτίμηση της επικινδυνότητας των φυτοπροστατευτικών προϊόντων για τις μέλισσες, το οποίο καταρτίσθηκε από την EFSA στις 27 Ιουνίου 2013 (στο εξής: έγγραφο καθοδηγήσεως που κατάρτισε η EFSA το 2013), βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός 1049/2001

2 Οι αιτιολογικές σκέψεις 1 και 2 του κανονισμού 1049/2001 έχουν ως εξής:

«(1) Η συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση καθιερώνει την έννοια της διαφάνειας στο άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, σύμφωνα με το οποίο η συνθήκη διανοίγει νέα φάση στη διαδικασία μιας διαρκώς στενότερης ένωσης των λαών της Ευρώπης, στην οποία οι αποφάσεις λαμβάνονται όσο το δυνατόν πιο ανοικτά και όσο το δυνατόν εγγύτερα στους πολίτες.

(2) Η διαφάνεια εξασφαλίζει μεγαλύτερη συμμετοχή των πολιτών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και, παράλληλα, εγγυάται μεγαλύτερη νομιμότητα, αποτελεσματικότητα και υπευθυνότητα της διοίκησης έναντι του πολίτη σε ένα δημοκρατικό σύστημα. Η διαφάνεια συμβάλλει στην ενίσχυση των αρχών της δημοκρατίας και του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως θεσπίζονται από το άρθρο 6 [ΕΕ] και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

3 Το άρθρο 1, στοιχείο α', του ως άνω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Σκοπός του παρόντος κανονισμού είναι:

α) να καθορίσει τις αρχές, τους όρους και τους περιορισμούς, για λόγους δημοσίου ή ιδιωτικού συμφέροντος, που διέπουν το δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] και της Επιτροπής […], όπως προβλέπεται στο άρθρο 255 [ΕΚ], ώστε να εξασφαλίζεται όσο το δυνατόν ευρύτερη πρόσβαση στα έγγραφα».

4 Το άρθρο 2, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα ακόλουθα:

«Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε όλα τα έγγραφα εις χείρας θεσμικού οργάνου, δηλαδή σε όσα συντάσσονται ή παραλαμβάνονται από αυτό και βρίσκονται στην κατοχή του, σε όλους τους τομείς δραστηριότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

5 Κατά το άρθρο 3 του ίδιου κανονισμού, ως «έγγραφο» νοείται «οποιοδήποτε περιεχόμενο ανεξάρτητα από το χρησιμοποιηθέν υπόθεμα (γραμμένο σε χαρτί ή αποθηκευμένο υπό ηλεκτρονική μορφή, ή με ηχητική, οπτική ή οπτικοακουστική εγγραφή) που αφορά τις πολιτικές, τις δράσεις και τις αποφάσεις αρμοδιότητας του θεσμικού οργάνου».

6 Το άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 ορίζει στις παραγράφους 1, 3 και 7 τα εξής:

«1. Τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σε ένα έγγραφο, η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε την προστασία:

[…]

β) της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου, ιδίως σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων.

[…]

3. Προκειμένου περί εγγράφου που συντάχθηκε από ένα θεσμικό όργανο για εσωτερική χρήση ή που έχει παραληφθεί από ένα θεσμικό όργανο, και το οποίο σχετίζεται με θέμα επί του οποίου δεν έχει αποφασίσει, το εν λόγω θεσμικό όργανο αρνείται την πρόσβαση εάν η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

Ένα θεσμικό όργανο αρνείται την πρόσβαση σε έγγραφα που περιέχουν απόψεις για εσωτερική χρήση, ως μέρος συζητήσεων και προκαταρκτικών διαβουλεύσεων εντός του σχετικού θεσμικού οργάνου, ακόμη και αφού έχει ληφθεί η απόφαση, εάν η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

[…]

7. Οι εξαιρέσεις που περιέχονται στις παραγράφους 1 έως 3 εφαρμόζονται μόνον ενόσω η προστασία δικαιολογείται ως εκ του περιεχομένου του εγγράφου. Οι εξαιρέσεις μπορούν να εφαρμοστούν για μέγιστη περίοδο 30 ετών. Στην περίπτωση εγγράφων που καλύπτονται από τις εξαιρέσεις οι οποίες σχετίζονται με το σεβασμό της ιδιωτικής ζωής ή τα εμπορικά συμφέροντα, και στην περίπτωση ευαίσθητων εγγράφων, οι εξαιρέσεις μπορούν εν ανάγκη να εξακολουθήσουν και μετά την περίοδο αυτή.»

7 Το άρθρο 7, παράγραφος 2, του ως άνω κανονισμού προβλέπει τα ακόλουθα:

«Στην περίπτωση ολικής ή μερικής άρνησης, ο αιτών μπορεί, εντός 15 εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της απάντησης του θεσμικού οργάνου, να υποβάλει επιβεβαιωτική αίτηση ζητώντας από το θεσμικό όργανο να αναθεωρήσει τη θέση του.»

8 Το άρθρο 8, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Η απουσία απάντησης εκ μέρους του θεσμικού οργάνου εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας θεωρείται ως αρνητική απάντηση και ο αιτών έχει το δικαίωμα να ασκήσει δικαστική προσφυγή κατά του θεσμικού οργάνου […]».

Ο κανονισμός (ΕΚ) 178/2002

9 Το άρθρο 58 του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ 2002, L 31, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 652/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014 (ΕΕ 2014, L 189, σ. 1), ορίζει στην παράγραφο 1, πρώτο εδάφιο, τα εξής:

«Η Επιτροπή επικουρείται από τη μόνιμη επιτροπή φυτών, ζώων, τροφίμων και ζωοτροφών […] Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ 2011, L 55, σ. 13)]. […]»

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009

10 Το άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2009, L 309, σ. 1), το οποίο φέρει τον τίτλο «Απαιτήσεις για την άδεια διάθεσης στην αγορά», ορίζει στις παραγράφους 1 και 6 τα εξής:

«1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 50, χορηγείται άδεια σε φυτοπροστατευτικό προϊόν μόνον όταν, σύμφωνα με τις ενιαίες αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 6, συμμορφώνεται με τις ακόλουθες απαιτήσεις:

[…]

6. Οι ενιαίες αρχές για την αξιολόγηση και την αδειοδότηση των φυτοπροστατευτικών προϊόντων περιέχουν τις απαιτήσεις του παραρτήματος VI της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ [του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (ΕΕ 1991, L 230, σ. 1)], και ορίζονται στους κανονισμούς που εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 79 παράγραφος 2, χωρίς ουσιαστικές τροποποιήσεις. Οι επόμενες τροποποιήσεις των εν λόγω κανονισμών θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 78 παράγραφος 1 στοιχείο γ).

[…]»

11 Το άρθρο 33 του ως άνω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Αίτηση άδειας ή τροποποίηση άδειας», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα ακόλουθα:

«Ο αιτών που επιθυμεί να διαθέσει ένα φυτοπροστατευτικό προϊόν στην αγορά υποβάλλει αίτηση αδείας ή τροποποίησης αδείας, αυτοπροσώπως ή μέσω εκπροσώπου του, σε κάθε κράτος μέλος στην αγορά του οποίου πρόκειται να διατεθεί το φυτοπροστατευτικό προϊόν.»

12 Το άρθρο 36 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εξέταση για αδειοδότηση», ορίζει στην παράγραφό του 1, πρώτο εδάφιο, ότι το κράτος μέλος που εξετάζει την αίτηση διενεργεί ανεξάρτητη, αντικειμενική και διαφανή αξιολόγηση, με βάση τις τελευταίες επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις, χρησιμοποιώντας τα κατευθυντήρια έγγραφα που είναι διαθέσιμα κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης.

13 Το άρθρο 77 του ίδιου κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Έγγραφα κατευθυντήριων γραμμών», ορίζει τα εξής:

«Σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 79 παράγραφος 2, η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει ή να τροποποιεί τα τεχνικά έγγραφα και κάθε άλλο έγγραφο κατευθυντήριων γραμμών όπως επεξηγηματικές σημειώσεις ή έγγραφα καθοδήγησης σχετικά με το περιεχόμενο της [αιτήσεως αδείας] όσον αφορά τους μικροοργανισμούς, τις φερομόνες και τα βιολογικά προϊόντα, με σκοπό την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από την [EFSA] να συντάξει αυτά τα κείμενα κατευθυντήριων γραμμών ή να συμβάλει στη σύνταξή τους.»

14 Στο άρθρο 78 του κανονισμού 1107/2009, το οποίο φέρει τον τίτλο «Τροποποιήσεις και μέτρα εφαρμογής», απαριθμούνται, στην παράγραφο 1, τα μέτρα τα οποία «έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του [εν λόγω] κανονισμού, μεταξύ άλλων με τη συμπλήρωσή του» και τα οποία «θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 79 παράγραφος 4[, του κανονισμού]». Ειδικότερα, κατά το εν λόγω άρθρο 78, παράγραφος 1, στοιχείο γ', με τη συγκεκριμένη διαδικασία θεσπίζονται «τροποποιήσεις του κανονισμού σχετικά με τις ενιαίες αρχές για την αξιολόγηση και την αδειοδότηση φυτοπροστατευτικών προϊόντων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 29 παράγραφος 6, [του ίδιου κανονισμού,] λαμβάνοντας υπόψη τις σημερινές επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις».

15 Το άρθρο 79 του κανονισμού 1107/2009, το οποίο φέρει τον τίτλο «Διαδικασία επιτροπής», προβλέπει στις παραγράφους 1, 2 και 4 τα ακόλουθα:

«1. Η Επιτροπή επικουρείται από τη Μόνιμη Επιτροπή για την Τροφική Αλυσίδα και την Υγεία των Ζώων, η οποία συστάθηκε με το άρθρο 58 του κανονισμού [178/2002].

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 3 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ [του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (ΕΕ 1999, L 184, σ. 23)], τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

[…]

4. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται το άρθρο 5α παράγραφοι 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης [1999/468], τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.»

Ο κανονισμός 182/2011

16 Οι αιτιολογικές σκέψεις 6, 13 και 19 έως 21 του κανονισμού 182/2011 έχουν ως εξής:

«(6) Σε αυτές τις βασικές πράξεις οι οποίες απαιτούν τον έλεγχο των κρατών μελών για την έκδοση από την Επιτροπή των εκτελεστικών πράξεων, ενδείκνυται, για τους σκοπούς αυτού του ελέγχου, να συσταθούν επιτροπές οι οποίες θα απαρτίζονται από τους αντιπροσώπους των κρατών μελών και θα προεδρεύονται από την Επιτροπή.

[…]

(13) Ο πρόεδρος επιτροπής θα πρέπει να προσπαθεί να βρίσκει λύσεις που τυγχάνουν της ευρύτερης δυνατής υποστήριξης εντός της επιτροπής ή της επιτροπής προσφυγών και θα πρέπει να εξηγεί τον τρόπο με τον οποίο έχουν ληφθεί υπόψη οι συζητήσεις και προτάσεις τροποποιήσεων. […]

[…]

(19) Θα πρέπει να διασφαλισθεί η πρόσβαση του κοινού σε πληροφορίες οι οποίες αφορούν τις διαδικασίες των επιτροπών σύμφωνα με τον κανονισμό [1049/2001].

(20) Η Επιτροπή θα πρέπει να τηρεί μητρώο με πληροφορίες σχετικά με τις εργασίες των επιτροπών. Ως εκ τούτου, οι κανόνες που σχετίζονται με την προστασία διαβαθμισμένων εγγράφων και ισχύουν για την Επιτροπή θα πρέπει επίσης να ισχύουν για τη χρήση του μητρώου.

(21) Η απόφαση 1999/468/ΕΚ θα πρέπει να καταργηθεί. Για να εξασφαλισθεί η μετάβαση από το καθεστώς που προβλέπεται στην απόφαση 1999/468/ΕΚ προς τον παρόντα κανονισμό, οποιαδήποτε παραπομπή σε ισχύουσα νομοθεσία στις διαδικασίες που προβλέπονται στην εν λόγω απόφαση, εξαιρουμένης της κανονιστικής διαδικασίας με έλεγχο που προβλέπεται στο άρθρο 5α της απόφασης, θα πρέπει να νοείται ως παραπομπή στις αντίστοιχες διαδικασίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Τα αποτελέσματα του άρθρου 5α της απόφασης [1999/468] θα πρέπει προσωρινώς να διατηρηθούν για τους σκοπούς των ισχυουσών βασικών πράξεων που παραπέμπουν στο εν λόγω άρθρο.»

17 Το άρθρο 3 του κανονισμού 182/2011, το οποίο φέρει τον τίτλο «Κοινές διατάξεις», ορίζει τα εξής:

«1. Οι κοινές διατάξεις που προβλέπονται στο παρόν άρθρο εφαρμόζονται σε όλες τις διαδικασίες που αναφέρονται στα άρθρα 4 έως 8.

2. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή η οποία απαρτίζεται από εκπροσώπους των κρατών μελών. Στην επιτροπή την προεδρία ασκεί ο εκπρόσωπος της Επιτροπής. […]

3. Ο πρόεδρος υποβάλλει στην επιτροπή το σχέδιο εκτελεστικής πράξης που είναι προς έκδοση από την Επιτροπή.

[…]

4. Έως την έκδοση γνώμης από την επιτροπή, οιοδήποτε μέλος της επιτροπής μπορεί να προτείνει τροποποιήσεις και ο πρόεδρος μπορεί να υποβάλει τροποποιημένες εκδοχές του σχεδίου εκτελεστικής πράξης.

Ο πρόεδρος καταβάλλει προσπάθειες να εξεύρει λύσεις που έχουν τύχει της ευρύτερης δυνατής υποστήριξης εντός της επιτροπής. […]

[…]

6. Η γνώμη της επιτροπής καταγράφεται στα πρακτικά. […]

[…]»

18 Το άρθρο 4 του ως άνω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Συμβουλευτική διαδικασία», ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Οσάκις εφαρμόζεται η συμβουλευτική διαδικασία, η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της, εν ανάγκη κατόπιν ψηφοφορίας. […]

2. Η Επιτροπή αποφασίζει επί του σχεδίου εκτελεστικής πράξης που πρέπει να εκδοθεί, λαμβάνοντας ιδιαιτέρως υπόψη τα συμπεράσματα των συζητήσεων που πραγματοποιήθηκαν στην επιτροπή και της γνώμης που διατυπώθηκε.»

19 Το άρθρο 9 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εσωτερικός κανονισμός», προβλέπει τα εξής:

«1. Κάθε επιτροπή εκδίδει με απλή πλειοψηφία των μελών που την απαρτίζουν τον εσωτερικό της κανονισμό μετά από πρόταση του προέδρου της, με βάση πρότυπους κανόνες που εκπονούνται από την Επιτροπή μετά τη διενέργεια διαβουλεύσεων με τα κράτη μέλη. Αυτοί οι πρότυποι κανόνες δημοσιεύονται από την Επιτροπή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Οι υφιστάμενες επιτροπές προσαρμόζουν τους εσωτερικούς τους κανονισμούς προς τους πρότυπους κανόνες, εφόσον είναι αναγκαίο.

2. Οι αρχές και προϋποθέσεις για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα και οι κανόνες για την προστασία δεδομένων που ισχύουν για την Επιτροπή ισχύουν και για τις επιτροπές.»

20 Το άρθρο 10 του ίδιου κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Πληροφορίες για τις εργασίες των επιτροπών», προβλέπει την τήρηση μητρώου των εργασιών των επιτροπών όπου καταγράφονται πλείονα στοιχεία. Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο 10, παράγραφος 5, τα στοιχεία αναφοράς όλων των εγγράφων τα οποία καταχωρίζονται στο συγκεκριμένο μητρώο, καθώς και τα στατιστικά στοιχεία για τις εργασίες των επιτροπών «δημοσιεύονται στο μητρώο».

21 Το άρθρο 11 του κανονισμού 182/2011, το οποίο φέρει τον τίτλο «Δικαίωμα εμπεριστατωμένου ελέγχου για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο», προβλέπει ότι, οσάκις εκδίδεται βασική πράξη δυνάμει της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας, είτε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είτε το Συμβούλιο μπορούν ανά πάσα στιγμή να γνωστοποιήσουν στην Επιτροπή ότι, κατά την

άποψή τους, σχέδιο εκτελεστικής πράξεως υπερβαίνει τις εκτελεστικές αρμοδιότητες που προβλέπονται στη βασική πράξη, οπότε η Επιτροπή επανεξετάζει το σχέδιο εκτελεστικής πράξεως, λαμβάνοντας υπόψη τις θέσεις που έχουν εκφρασθεί.

22 Με το άρθρο 12, πρώτο εδάφιο, του ως άνω κανονισμού καταργήθηκε η απόφαση 1999/468.

23 Το άρθρο 13 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Μεταβατικές διατάξεις: τροποποίηση υφιστάμενων βασικών πράξεων», προβλέπει τα εξής:

«1. Όταν βασικές πράξεις που εκδόθηκαν πριν από τη θέση σε ισχύ του παρόντος κανονισμού προβλέπουν την άσκηση εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή σύμφωνα με την απόφαση [1999/468], εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

α) όταν η βασική πράξη παραπέμπει στο άρθρο 3 της απόφασης [1999/468], εφαρμόζεται η συμβουλευτική διαδικασία μνεία της οποίας γίνεται στο άρθρο 4 του παρόντος κανονισμού·

[…]

ε) όταν η βασική πράξη παραπέμπει στα άρθρα 7 και 8 της απόφασης [1999/468], εφαρμόζονται τα άρθρα 10 και 11 του παρόντος κανονισμού.

2. Τα άρθρα 3 και 9 του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται σε όλες τις υφιστάμενες επιτροπές για τους σκοπούς της παραγράφου 1.

[…]»

Η απόφαση 1999/468

24 Το άρθρο 5α της αποφάσεως 1999/468, το οποίο φέρει τον τίτλο «Κανονιστική διαδικασία με έλεγχο» και το οποίο προστέθηκε στην εν λόγω απόφαση με την απόφαση του Συμβουλίου 2006/512/ΕΚ, της 17ης Ιουλίου 2006 (ΕΕ 2006, L 200, σ. 11), όριζε στις παραγράφους του 1 έως 3 τα εξής:

«1. Η Επιτροπή επικουρείται από κανονιστική επιτροπή με έλεγχο, την οποίαν αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των ληπτέων μέτρων. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της επί του σχεδίου αυτού εντός προθεσμίας που μπορεί να ορίσει ο Πρόεδρος ανάλογα με το επείγον του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 205, παράγραφοι 2 και 4, [ΕΚ] στην περίπτωση αποφάσεων τις οποίες καλείται να λάβει το Συμβούλιο μετά από πρόταση της Επιτροπής. Οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών στο πλαίσιο της επιτροπής σταθμίζονται με τον τρόπο που ορίζεται στο εν λόγω άρθρο. Ο Πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στη ψηφοφορία.

3. Όταν τα σχεδιαζόμενα από την Επιτροπή μέτρα συνάδουν προς τη γνώμη της επιτροπής, εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία:

α) Η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση το σχέδιο μέτρων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο προς έλεγχο·

β) το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αποφασίζοντας με την πλειοψηφία των μελών που το απαρτίζουν, ή το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, μπορούν να αντιταχθούν στην έκδοση από την Επιτροπή του εν λόγω σχεδίου, αιτιολογώντας την αντίθεσή τους, εφόσον θεωρούν ότι το σχέδιο μέτρων που υποβάλει η Επιτροπή υπερβαίνει τις εκτελεστικές αρμοδιότητες που προβλέπει η βασική πράξη ή ότι το εν λόγω σχέδιο δεν είναι συμβατό με τον σκοπό ή το περιεχόμενο της βασικής πράξης ή ότι δεν συνάδει προς τις αρχές της επικουρικότητας ή αναλογικότητας·

γ) εάν, εντός προθεσμίας τριών μηνών από την υποβολή του, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο αντιταχθούν στο σχέδιο μέτρων, η Επιτροπή δεν εκδίδει τα εν λόγω μέτρα. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει στην επιτροπή είτε τροποποιημένο σχέδιο μέτρων είτε νομοθετική πρόταση βάσει της συνθήκης·

[…]».

Οι πρότυποι διαδικαστικοί κανόνες για τις επιτροπές

25 Το άρθρο 10 των πρότυπων διαδικαστικών κανόνων για τις επιτροπές (ΕΕ 2011, C 206, σ. 11), το οποίο φέρει τον τίτλο «Επίσημα και συνοπτικά πρακτικά των συνεδριάσεων», ορίζει στην παράγραφο 2 τα εξής:

«Για το σκοπό του άρθρου 10 του κανονισμού [182/2011], καταρτίζονται υπό την ευθύνη του προέδρου συνοπτικά πρακτικά, με περίληψη κάθε σημείου που έχει εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη, καθώς και το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας για κάθε σχέδιο εκτελεστικής πράξης που υποβλήθηκε στην επιτροπή. Τα συνοπτικά πρακτικά δεν αναφέρουν την ατομική θέση των μελών στις συζητήσεις της επιτροπής.»

26 Το άρθρο 13 των εν λόγω πρότυπων διαδικαστικών κανόνων, το οποίο φέρει τον τίτλο «Πρόσβαση στα έγγραφα και εμπιστευτικός χαρακτήρας», ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Οι αιτήσεις για πρόσβαση στα έγγραφα της επιτροπής διεκπεραιώνονται σύμφωνα με τον κανονισμό [1049/2001]. Αρμόδια για να λάβει απόφαση σχετικά με τις αιτήσεις πρόσβασης στα έγγραφα αυτά σύμφωνα με τον εσωτερικό [της] κανονισμό, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 2001/937/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ [της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2001 (ΕΕ 2001, L 345, σ. 94)], είναι η Επιτροπή. […]

2. Οι εργασίες της επιτροπής έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα.

3. Τα έγγραφα που υποβάλλονται στα μέλη της επιτροπής, στους εμπειρογνώμονες και στους αντιπροσώπους των τρίτων μερών έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα […], εκτός αν έχει παραχωρηθεί πρόσβαση σε αυτά τα έγγραφα σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή έχουν δημοσιοποιηθεί με άλλο τρόπο από την Επιτροπή.

4. Τα μέλη της επιτροπής, καθώς και οι εμπειρογνώμονες και οι εκπρόσωποι των τρίτων μερών οφείλουν να τηρούν τις υποχρεώσεις εμπιστευτικότητας που καθορίζονται στο παρόν άρθρο. Ο πρόεδρος διασφαλίζει ότι οι εμπειρογνώμονες και οι αντιπρόσωποι των τρίτων μερών γνωρίζουν τις υποχρεώσεις εμπιστευτικότητας.»

Ιστορικό της διαφοράς

27 Το ιστορικό της διαφοράς εκτίθεται στις σκέψεις 3 έως 14 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Για τους σκοπούς της παρούσας διαδικασίας, συνοψίζεται ως ακολούθως.

28 Η Pollinis France είναι γαλλική μη κυβερνητική οργάνωση δραστηριοποιούμενη για την προστασία του περιβάλλοντος, η οποία έχει ως σκοπό την προστασία των αγριομελισσών και των μελιφόρων μελισσών, καθώς και την προώθηση της αειφόρου γεωργίας, συμβάλλοντας στην προστασία των επικονιαστών. Στις 27 Ιανουαρίου 2020 υπέβαλε στην Επιτροπή, βάσει του κανονισμού 1049/2001 και του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Århus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ 2006, L 264, σ. 13), αίτηση παροχής προσβάσεως σε ορισμένα έγγραφα σχετικά με το έγγραφο καθοδηγήσεως που κατάρτισε η EFSA το 2013. Εν συνεχεία, το εύρος της εν λόγω αιτήσεως περιορίσθηκε, κατ' ουσίαν, στα έγγραφα όπου καταγράφονταν οι θέσεις των κρατών μελών, των μελών της Μόνιμης Επιτροπής Φυτών, Ζώων, Τροφίμων και Ζωοτροφών (*Standing Committee on Plants, Animals, Food and Feeds*, στο εξής: Scopaff) και της Επιτροπής όσον αφορά το συγκεκριμένο έγγραφο καθοδηγήσεως, καθώς και κάθε σχετικό με το ίδιο θέμα σχέδιο εγγράφου που είχε συνταχθεί ή παραληφθεί από την Επιτροπή από τον Οκτώβριο του 2018 και εξής.

29 Με έγγραφο της 16ης Μαρτίου 2020, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην Pollinis France ότι στο πεδίο που αφορούσε η αίτησή της παροχής προσβάσεως ενέπιπταν 25 έγγραφα, εκ των οποίων 6 ήταν διαθέσιμα διαδικτυακώς. Τα υπόλοιπα 19 έγγραφα προσδιορίζονταν ως επιστολές ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, οι οποίες σε ορισμένες περιπτώσεις περιελάμβαναν συνημμένα έγγραφα και οι οποίες είχαν διαβιβασθεί από ορισμένα κράτη μέλη στο πλαίσιο της Scopaff από τον Ιανουάριο έως τον Ιούλιο του 2019, αφορούσαν δε, κατ' ουσίαν, το έγγραφο καθοδηγήσεως που κατάρτισε η EFSA το 2013 ή την εφαρμογή του, ιδίως δε σχέδιο τροποποιήσεως των ενιαίων αρχών για την αξιολόγηση και την αδειοδότηση των φυτοπροστατευτικών προϊόντων οι οποίες μνημονεύονται στο άρθρο 29, παράγραφος 6, του κανονισμού 1107/2009. Η Επιτροπή αρνήθηκε την παροχή προσβάσεως στα τελευταία αυτά έγγραφα, επικαλούμενη την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.

30 Στις 25 Μαρτίου 2020 η Pollinis France υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού.

31 Με την επίμαχη στο πλαίσιο της υποθέσεως T-371/20 απόφαση, η Επιτροπή απάντησε ρητώς στην ανωτέρω επιβεβαιωτική αίτηση, παρέχοντας μερική πρόσβαση σε ένα εκ των 19 εγγράφων που μνημονεύονται στη σκέψη 29 της παρούσας αποφάσεως, αρνούμενη την πρόσβαση σε ορισμένα μέρη του συγκεκριμένου εγγράφου βάσει των εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', και στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, καθώς και σε όλα τα άλλα έγγραφα που μνημονεύονταν στην επιβεβαιωτική αίτηση βάσει της εξαιρέσεως η οποία προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.

32 Στις 8 Απριλίου 2020 η Pollinis France υπέβαλε στην Επιτροπή δεύτερη αίτηση παροχής προσβάσεως σε ορισμένα έγγραφα σχετικά με το έγγραφο καθοδηγήσεως που κατάρτισε η EFSA το 2013, η οποία αφορούσε, κατ' ουσίαν, την αλληλογραφία, τις ημερήσιες διατάξεις, τα πρακτικά

και τις εκθέσεις των συσκέψεων μεταξύ των μελών της Scopaff και ορισμένων υπαλλήλων και μελών της Επιτροπής κατά το χρονικό διάστημα από τον Ιούλιο του 2013 έως τον Σεπτέμβριο του 2018.

33 Με έγγραφο της 8ης Μαΐου 2020, η Επιτροπή προσδιόρισε 59 έγγραφα που αφορούσε η δεύτερη αίτηση παροχής προσβάσεως, την οποία και απέρριψε στο σύνολό της, επικαλούμενη την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001. Όπως διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο, τα συγκεκριμένα έγγραφα είναι επιστολές ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή «σχόλια» τα οποία διαβιβάσθηκαν από ορισμένα κράτη μέλη στο πλαίσιο της Scopaff από τον Σεπτέμβριο του 2013 έως τον Δεκέμβριο του 2018 και τα οποία αφορούσαν, κατ' ουσίαν, το έγγραφο καθοδηγήσεως που κατάρτισε η EFSA το 2013 ή την εφαρμογή του.

34 Στις 25 Μαΐου 2020 η Pollinis France υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση για την παροχή προσβάσεως στα εν λόγω έγγραφα.

35 Με την επίμαχη στο πλαίσιο της υποθέσεως T-554/20 απόφαση, η Επιτροπή παρέσχε μερική πρόσβαση σε τέσσερα έγγραφα, επικαλούμενη, ως προς τα μέρη των εγγράφων αυτών στα οποία αρνήθηκε την πρόσβαση, τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', και στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001. Το εν λόγω θεσμικό όργανο αρνήθηκε να παράσχει έστω και μερική πρόσβαση σε όλα τα άλλα έγγραφα τα οποία αφορούσε η συγκεκριμένη αίτηση και τα οποία το εν λόγω θεσμικό όργανο προσδιόρισε ως επιστολές ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, επικαλούμενο το ως άνω άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο.

Οι ασκηθείσες ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγές και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

36 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 15 Ιουνίου 2020, η Pollinis France, ελλείψει ρητής απαντήσεως στην επιβεβαιωτική αίτηση που είχε υποβάλει στις 25 Μαρτίου 2020, άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της σιωπηρής αποφάσεως που συνάγεται από την εν λόγω παράλειψη απαντήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001. Κατόπιν της εκδόσεως, στις 19 Ιουνίου 2020, της επίμαχης στο πλαίσιο της υποθέσεως T-371/20 αποφάσεως, η Pollinis France κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου υπόμνημα προσαρμογής της προσφυγής της, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 86 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

37 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 8 Σεπτεμβρίου 2020, η Pollinis France άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της επίμαχης στο πλαίσιο της υποθέσεως T-554/20 αποφάσεως.

38 Προς στήριξη της προσφυγής, η Pollinis France προέβαλε τέσσερις λόγους ακυρώσεως καθεμίας εκ των επίμαχων αποφάσεων, οι οποίοι αφορούσαν, κατ' ουσίαν, ο πρώτος, παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001, καθόσον η Επιτροπή δεν εφάρμοσε ορθώς την εξαίρεση περί προστασίας της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων, ο δεύτερος, παράβαση της εν λόγω διατάξεως, καθόσον η γνωστοποίηση των εγγράφων στα οποία ζητήθηκε πρόσβαση δικαιολογούνταν από υπερισχύον δημόσιο συμφέρον, ο τρίτος, παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006, καθόσον η εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 πρέπει να ερμηνεύεται στενότερα όταν οι ζητούμενες

πληροφορίες αφορούν εκπομπές στο περιβάλλον, και, ο τέταρτος, εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β′, και του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001.

39 Το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκε με την προσφυγή περιελάμβανε δύο αιτιάσεις. Με την πρώτη αιτίαση του δευτέρου σκέλους, η Pollinis France αμφισβητούσε ότι είχε εν προκειμένω εφαρμογή η εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, καθόσον η διαδικασία λήψεως αποφάσεων όσον αφορά το έγγραφο που κατάρτισε η EFSA το 2013 δεν βρισκόταν πλέον εν εξελίξει.

40 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, κατά πρώτον, στη σκέψη 49 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το έγγραφο καθοδηγήσεως που κατάρτισε η EFSA το 2013 είχε αποτελέσει επί σειρά ετών αντικείμενο διαβουλεύσεων στο πλαίσιο της Scopaff, χωρίς να καταστεί δυνατή η επίτευξη συμφωνίας επί του κειμένου του, λόγω διαφωνιών μεταξύ των κρατών μελών, και χωρίς τελικώς το έγγραφο αυτό να εκδοθεί από την Επιτροπή.

41 Ειδικότερα, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 50 και 51 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, λόγω μη εκδόσεως του συγκεκριμένου εγγράφου ως είχε καταρτισθεί, η Επιτροπή πρότεινε το 2018 την εφαρμογή ορισμένων τμημάτων του, εισάγοντας τροποποιήσεις στις ενιαίες αρχές που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΕ) 546/2011, της Επιτροπής, της 10ης Ιουνίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις ενιαίες αρχές για την αξιολόγηση και την αδειοδότηση των φυτοπροστατευτικών προϊόντων (ΕΕ 2011, L 155, σ. 127). Συγκεκριμένα, το 2018 η Επιτροπή υπέβαλε προς γνωμοδότηση στη Scopaff σχέδιο για την τροποποίηση του κανονισμού 546/2011 με σκοπό την έκδοσή του σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο την οποία προβλέπει το άρθρο 5α της αποφάσεως 1999/468, κατά το άρθρο 29, παράγραφος 6, το άρθρο 78, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, και το άρθρο 79, παράγραφος 4, του κανονισμού 1107/2009. Τον Ιούλιο του 2019 η Scopaff γνωμοδότησε θετικά επί του συγκεκριμένου σχεδίου. Το σχέδιο αυτό, όμως, ουδέποτε εκδόθηκε ως κανονισμός από την Επιτροπή, δεδομένου ότι το Κοινοβούλιο αντιτάχθηκε στην έκδοσή του τον Οκτώβριο του 2019, εκτιμώντας ότι το συγκεκριμένο σχέδιο δεν προέβλεπε επαρκές επίπεδο προστασίας.

42 Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, κατά δεύτερον, στις σκέψεις 52 έως 58 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, ενώ έως το 2018 η Επιτροπή δεν εξέταζε το ενδεχόμενο αναθεωρήσεως από την EFSA του εγγράφου καθοδηγήσεως που είχε καταρτίσει η δεύτερη το 2013, τον Μάιο του 2019 ζήτησε από την εν λόγω αρχή να προβεί στη σχετική αναθεώρηση, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι εξελίξεις σε επιστημονικό επίπεδο από το 2013 και μετά.

43 Στο ως άνω πλαίσιο, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 53 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, με τις επίμαχες αποφάσεις, οι οποίες εκδόθηκαν τον Ιούνιο και τον Ιούλιο του 2020, η Επιτροπή επισήμανε ότι, εν αναμονή της ολοκληρώσεως της εκ μέρους της EFSA αναθεωρήσεως του εγγράφου καθοδηγήσεως που είχε καταρτίσει το 2013 η εν λόγω αρχή, η εξέτασή του στο πλαίσιο της Scopaff είχε «ανασταλεί» και ότι τούτο σήμαινε ότι η διαδικασία λήψεως αποφάσεων μπορούσε να θεωρηθεί ότι ήταν «εν εξελίξει», δεδομένου ότι θα συνεχιζόταν κατόπιν της ολοκληρώσεως της συγκεκριμένης αναθεωρήσεως.

44 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω διαπιστώσεων, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στη σκέψη 55 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, αντιθέτως προς τις εκτιμήσεις της Επιτροπής, η διαδικασία λήψεως αποφάσεων την οποία αφορούσαν τα έγγραφα που ζητήθηκαν δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι βρισκόταν εν εξελίξει κατά τον χρόνο εκδόσεως των επίμαχων αποφάσεων.

45 Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στη σκέψη 56 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι μπορούσε, βεβαίως, να θεωρηθεί ότι τα ζητηθέντα έγγραφα συνδέονται με τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής που διεξαγόταν από το 2013 έως το 2019 και η οποία αποσκοπούσε στην πλήρη ή μερική εφαρμογή από την Επιτροπή του εγγράφου καθοδηγήσεως που κατάρτισε η EFSA το 2013 «είτε με την έκδοση του [εν λόγω εγγράφου] αυτού καθεαυτό, σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία που προβλέπεται στον κανονισμό 182/2011, είτε με την τροποποίηση των ενιαίων αρχών που θεσπίζει ο κανονισμός 546/2011 σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που προβλέπεται στην απόφαση 1999/468». Ωστόσο, κατά τον χρόνο εκδόσεως των επίμαχων αποφάσεων, δεν υφίστατο πλέον, κατά το Γενικό Δικαστήριο, καμία διαδικασία λήψεως αποφάσεων που να αποσκοπεί στην εφαρμογή του εν λόγω εγγράφου, ούτε κατά την πρώτη ούτε κατά τη δεύτερη από τις μνημονευθείσες διαδικασίες. Αντιθέτως, κατά το Γενικό Δικαστήριο, η Επιτροπή είχε αποφασίσει, εμμέσως πλην σαφώς, να μη θέσει σε εφαρμογή το συγκεκριμένο έγγραφο. Ακριβώς το γεγονός ότι εξακολουθούσε να εκκρεμεί αναθεώρηση του εγγράφου κατά τον χρόνο εκδόσεως των επίμαχων αποφάσεων συνεπαγόταν ότι δεν ήταν δυνατόν να προσδιορισθεί το περιεχόμενο τυχόν αναθεωρημένου εγγράφου καθοδηγήσεως, η μορφή της ενδεχόμενης εκδόσεώς του και η διαδικασία που θα μπορούσε να ακολουθηθεί προς τον σκοπό αυτόν, με αποτέλεσμα, ως εκ τούτου, η διαδικασία λήψεως αποφάσεων εκ μέρους της Επιτροπής να στερείται αντικειμένου.

46 Στη σκέψη 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι το συγκεκριμένο θεσμικό όργανο «εξακολουθούσε να έχει ως σκοπό την έκδοση ενός εγγράφου καθοδήγησης για τις μέλισσες προκειμένου να παράσχει στις αρχές των κρατών μελών ένα έγγραφο “με βάση τις τελευταίες επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις” σύμφωνα με το άρθρο 36, παράγραφος 1, του κανονισμού 1107/2009», τούτο ουδόλως θα συνεπαγόταν, αφ’ εαυτού, ότι κατά τον χρόνο εκδόσεως των επίμαχων αποφάσεων βρισκόταν σε εξέλιξη διαδικασία λήψεως αποφάσεων σε σχέση με το εν λόγω έγγραφο. Αντιθέτως, κατά το Γενικό Δικαστήριο, τα στοιχεία της δικογραφίας τείνουν να καταδείξουν ότι η Επιτροπή είχε αποφασίσει να μην εφαρμόσει πλέον το έγγραφο καθοδηγήσεως που κατάρτισε η EFSA το 2013. Θα μπορούσε να γίνει δεκτό ότι υφίσταται διαδικασία λήψεως αποφάσεως όταν η EFSA θα διαβίβαζε στην Επιτροπή αναθεωρημένο έγγραφο και η δεύτερη θα αποφάσιζε να το θέσει σε εφαρμογή, τούτο, όμως, κατά το Γενικό Δικαστήριο, ήταν υποθετικό κατά τον χρόνο εκδόσεως των επίμαχων αποφάσεων.

47 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε, στη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να επικαλεσθεί βασίμως κατά νόμον, κατά τον χρόνο εκδόσεως των επίμαχων αποφάσεων, την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, επισημαίνοντας, επιπλέον, στη σκέψη 60 της εν λόγω αποφάσεως, τη διάκριση στην οποία προβαίνει η συγκεκριμένη διάταξη αναλόγως αν μια διαδικασία έχει περατωθεί ή όχι, στηριζόμενο συναφώς στις σκέψεις 78, 80 και 82 της αποφάσεως της 21ης Ιουλίου 2011, Σουηδία κατά MyTravel και Επιτροπής (C-506/08 P, EU:C:2011:496).

48 Κατά συνέπεια, στη σκέψη 61 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε την πρώτη αιτίαση του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως και, ως εκ τούτου, ακύρωσε τις επίμαχες αποφάσεις καθόσον με αυτές απορρίπτονταν, βάσει της εν λόγω διατάξεως, το αίτημα παροχής προσβάσεως στα έγγραφα που είχαν ζητηθεί.

49 Ωστόσο, όπως εξέθεσε στη σκέψη 62 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε αναγκαίο, σε περίπτωση που γινόταν δεκτό ότι είχε εν προκειμένω εφαρμογή το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, να εξετασθεί η δεύτερη αιτίαση του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε ενώπιόν του η Pollinis France, αμφισβητώντας την αιτιολογία που είχε παραθέσει η Επιτροπή για την εφαρμογή της εξαιρέσεως που προβλέπεται στην εν λόγω διάταξη, όσον αφορά τις προϋποθέσεις εφαρμογής της πλην της σχετικής με την ύπαρξη εν εξελίξει διαδικασίας λήψεως αποφάσεων. Κατά το πέρας αναλύσεως του βασίμου της αιτιολογίας αυτής, η οποία εκτίθεται στις σκέψεις 82 έως 138 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε την εν λόγω δεύτερη αιτίαση.

50 Λαμβανομένου υπόψη του συγκεκριμένου σκεπτικού, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τις επίμαχες αποφάσεις καθόσον με αυτές απορρίπτεται, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, το αίτημα παροχής προσβάσεως στα έγγραφα που ζητήθηκαν.

Τα αιτήματα των διαδίκων στην αναιρετική διαδικασία

51 Με την αίτηση αναιρέσεως, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

– να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και

– να καταδικάσει την Pollinis France στα δικαστικά έξοδα των υποθέσεων T-371/20 και T-554/20, καθώς και στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας.

52 Η Pollinis France ζητεί από το Δικαστήριο:

– να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η πρωτοδίκως προσφεύγουσα στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

53 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η Επιτροπή προβάλλει δύο λόγους. Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο προέκρινε, ιδίως στις σκέψεις 54 έως 61 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, εσφαλμένη ερμηνεία της έννοιας του «θέμα[τος] επί του οποίου δεν έχει αποφασίσει [θεσμικό όργανο]», κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε, κατά την αναιρεσείουσα, το Γενικό Δικαστήριο, ιδίως στις σκέψεις 85 έως 138 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αποφαινόμενο επί του ζητήματος αν η γνωστοποίηση των επίμαχων εγγράφων θα «έθιγε σοβαρά [τη] διαδικασία λήψεως αποφάσεων» του οικείου θεσμικού οργάνου, κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

54 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η Επιτροπή προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο Γενικό Δικαστήριο πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον αυτό έκρινε ότι το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 δεν έχει εν προκειμένω εφαρμογή. Υποστηρίζει, ειδικότερα, ότι το γεγονός ότι ζητήθηκε από την EFSA να προβεί σε αναθεώρηση του εγγράφου καθοδηγήσεως που είχε καταρτίσει η εν λόγω αρχή το 2013 προκειμένου να καταστεί ευχερέστερη η επίτευξη συναίνεσης στη Scopaff, όπως απαιτείται στο πλαίσιο διαδικασίας επιτροπολογίας, ούτως ώστε η συγκεκριμένη επιτροπή να γνωμοδοτήσει θετικά και, εν συνεχεία, να δύναται η Επιτροπή να εκδώσει το επίμαχο έγγραφο, έπρεπε να αρκεί για να γίνει δεκτό ότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως των επίμαχων αποφάσεων, βρισκόταν εν εξελίξει «διαδικασία λήψεως αποφάσεων», κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως. Συγκεκριμένα, κατά την Επιτροπή, η συμβουλευτική διαδικασία που κινήθηκε το 2013 εξακολουθούσε να βρίσκεται εν εξελίξει λόγω της συγκεκριμένης αιτήσεως αναθεωρήσεως που είχε υποβληθεί στην EFSA.

55 Η Επιτροπή προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο, ειδικότερα, ότι έκρινε ότι η ως άνω διάταξη έχει εφαρμογή μόνο σε περίπτωση κατά την οποία θεσμικό όργανο καλείται να εκδώσει αμέσως συγκεκριμένο και δυνάμενο να προσδιορισθεί σχέδιο πράξεως. Επιπλέον, κατά την αναιρεσείουσα, τα κριτήρια τα οποία χρησιμοποίησε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 54, 56 και 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως καταδεικνύουν ότι, κατά το εν λόγω δικαιοδοτικό όργανο, προκειμένου η ως άνω διάταξη να τυγχάνει εφαρμογής, ένα θεσμικό όργανο πρέπει να καλείται να εκδώσει πράξη με συγκεκριμένο περιεχόμενο και πρέπει να έχει καθορίσει τον τύπο που θα περιβληθεί η πράξη σε περίπτωση εκδόσεώς της, καθώς και τη διαδικασία που θα μπορούσε να ακολουθηθεί προς τούτο, στοιχείο που επιβεβαιώνεται από το ότι το Γενικό Δικαστήριο εστίασε την προσοχή του, ιδίως στις σκέψεις 56 και 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στο περιεχόμενο του εγγράφου που είχε υποβληθεί στην EFSA προς αναθεώρηση. Η Επιτροπή θεωρεί, επίσης, ότι, αντιθέτως προς όσα εκτίμησε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 58 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η απόφαση για αναθεώρηση κειμένου προκειμένου αυτό να βελτιωθεί επί της ουσίας ή προκειμένου να καταστεί ευχερέστερη η επίτευξη συναινέσεως, ειδικώς στο πλαίσιο διαδικασίας επιτροπολογίας, αποτελεί στάδιο της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων το οποίο έχει ως τελικό σκοπό την έγκριση του κειμένου.

56 Παραπέμποντας στη σκέψη 68 της αποφάσεως της 13ης Ιουλίου 2017, Saint-Gobain Glass Deutschland κατά Επιτροπής (C-60/15 P, EU:C:2017:540), η Επιτροπή διατείνεται ότι, προκειμένου να κριθεί αν έχει εφαρμογή το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, το κρίσιμο κριτήριο είναι αυτό της εκ μέρους του οικείου θεσμικού οργάνου ουσιαστικής ασκήσεως της αρμοδιότητάς του και του επιδιωκόμενου με τη συγκεκριμένη άσκηση σκοπού, κάτι που μπορεί να προϋποθέτει τροποποιήσεις του περιεχομένου, της στρατηγικής ή της διαδικασίας που πρέπει να κινηθεί προς επίτευξη του σκοπού αυτού. Ως εκ τούτου, κατά την Επιτροπή, στη σκέψη 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι ο σκοπός της θέσεως σε εφαρμογή εγγράφου καθοδηγήσεως δεν αποτελούσε τον καθοριστικό παράγοντα για να εκτιμηθεί η ύπαρξη «θέμα[τος] επί του οποίου δεν έχει αποφασίσει [θεσμικό όργανο]», κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ουδέποτε έπαυσε να έχει την πρόθεση να παράσχει στις αρχές των κρατών μελών έγγραφο καθοδηγήσεως για τις μέλισσες, σύμφωνα με το άρθρο 36, παράγραφος 1, του κανονισμού 1107/2009.

57 Η Pollinis France αμφισβητεί το βάσιμο όλων των ανωτέρω επιχειρημάτων.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

58 Υπενθυμίζεται, κατ' αρχάς, ότι, όπως προκύπτει από την αιτιολογική του σκέψη 1, ο κανονισμός 1049/2001 εκφράζει τη βούληση, όπως αυτή αποτυπώνεται στο άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, για τη διάνοιξη νέας φάσης στη διαδικασία μιας διαρκώς στενότερης ένωσης των λαών της Ευρώπης, στην οποία οι αποφάσεις λαμβάνονται όσο το δυνατόν πιο ανοικτά και όσο το δυνατόν εγγύτερα στους πολίτες.

59 Ο θεμελιώδης αυτός στόχος της Ένωσης αντικατοπτρίζεται επίσης, αφενός, στο άρθρο 15, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, το οποίο προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οι οργανισμοί της Ένωσης διεξάγουν τις εργασίες τους όσο το δυνατόν πιο ανοιχτά, όπως επιβεβαιώνεται και στο άρθρο 10, παράγραφος 3, ΣΕΕ και στο άρθρο 298, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθώς και, αφετέρου, στο άρθρο 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την κατοχύρωση του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα (απόφαση της 8ης Ιουνίου 2023, Συμβούλιο κατά Pech, C-408/21 P, EU:C:2023:461, σκέψη 30 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

60 Από την αιτιολογική σκέψη 2 του κανονισμού 1049/2001 προκύπτει ότι η διαφάνεια προσδίδει στα θεσμικά όργανα της Ένωσης μεγαλύτερη νομιμότητα, αποτελεσματικότητα και υπευθυνότητα έναντι των πολιτών της Ένωσης σε ένα δημοκρατικό σύστημα. Παρέχοντας τη δυνατότητα ανοικτού διαλόγου επί των διάφορων διιστάμενων απόψεων, συμβάλλει, επιπλέον, στην αύξηση της εμπιστοσύνης των πολιτών της Ένωσης (απόφαση της 8ης Ιουνίου 2023, Συμβούλιο κατά Pech, C-408/21 P, EU:C:2023:461, σκέψη 31 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

61 Προς τούτο, το άρθρο 1, στοιχείο α', του ως άνω κανονισμού προβλέπει ότι σκοπός του κανονισμού είναι να παράσχει στο κοινό το δικαίωμα της ευρύτερης δυνατής πρόσβασης στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων της Ένωσης τα οποία αφορά ο εν λόγω κανονισμός.

62 Από το άρθρο 4 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο θεσπίζει συναφώς καθεστώς εξαιρέσεων, προκύπτει επίσης ότι το ανωτέρω δικαίωμα προσβάσεως υπόκειται εντούτοις σε ορισμένους περιορισμούς οι οποίοι στηρίζονται σε λόγους δημοσίου ή ιδιωτικού συμφέροντος. Δεδομένου, πάντως, ότι οι εξαιρέσεις αυτές συνιστούν απόκλιση από τη γενική αρχή της κατά το δυνατόν ευρύτερης προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα, πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται στενά (απόφαση της 8ης Ιουνίου 2023, Συμβούλιο κατά Pech, C-408/21 P, EU:C:2023:461, σκέψη 33 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

63 Όταν το οικείο θεσμικό όργανο αποφασίζει να αρνηθεί την πρόσβαση σε έγγραφο του οποίου ζητήθηκε η γνωστοποίηση, τότε οφείλει, κατ' αρχήν, να παράσχει εξηγήσεις σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η πρόσβαση στο έγγραφο αυτό μπορεί να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά το συμφέρον που προστατεύεται βάσει εξαιρέσεως προβλεπομένης στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 την οποία επικαλείται το συγκεκριμένο θεσμικό όργανο. Επιπλέον, ο κίνδυνος τέτοιας προσβολής πρέπει να είναι ευλόγως προβλέψιμος και όχι αμιγώς υποθετικός (απόφαση της 8ης Ιουνίου 2023, Συμβούλιο κατά Pech, C-408/21 P, EU:C:2023:461, σκέψη 34 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

64 Όσον αφορά, ειδικότερα, την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του ως άνω κανονισμού, η συγκεκριμένη διάταξη προβλέπει ότι, προκειμένου περί εγγράφου το οποίο συντάχθηκε από θεσμικό όργανο για εσωτερική χρήση του ή το οποίο έχει παραληφθεί από το εν λόγω θεσμικό όργανο και σχετίζεται με θέμα επί του οποίου το θεσμικό

όργανο δεν έχει αποφασίσει, η αίτηση προσβάσεως απορρίπτεται εάν η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την διαδικασία λήψεως αποφάσεων του οικείου θεσμικού οργάνου, εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υφίσταται υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

65 Το Δικαστήριο έχει κρίνει συναφώς ότι η έννοια της «διαδικασίας λήψεως αποφάσεων» πρέπει να γίνεται αντιληπτή ως αφορώσα τη λήψη αποφάσεως χωρίς να καταλαμβάνει το σύνολο της διοικητικής διαδικασίας η οποία κατέληξε στη συγκεκριμένη λήψη αποφάσεως (απόφαση της 13ης Ιουλίου 2017, Saint-Gobain Glass Deutschland κατά Επιτροπής, C-60/15 P, EU:C:2017:540, σκέψη 76).

66 Υπενθυμίζεται επίσης ότι το γεγονός ότι η νομοθετική δραστηριότητα των θεσμικών οργάνων της Ένωσης επιτάσσει ιδιαιτέρως ευρεία πρόσβαση στα έγγραφα ουδόλως συνεπάγεται ότι οι λοιπές δραστηριότητες των θεσμικών οργάνων εκφεύγουν του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού 1049/2001, δεδομένου ότι ο κανονισμός αυτός έχει εφαρμογή, σύμφωνα με το άρθρο του 2, παράγραφος 3, σε όλα τα έγγραφα εις χείρας των θεσμικών οργάνου, δηλαδή σε όσα έγγραφα συντάσσονται ή παραλαμβάνονται από τα θεσμικά όργανα και βρίσκονται στην κατοχή τους, σε όλους τους τομείς δραστηριότητας της Ένωσης (πρβλ. απόφαση της 13ης Ιουλίου 2017, Saint-Gobain Glass Deutschland κατά Επιτροπής, C-60/15 P, EU:C:2017:540, σκέψη 85 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

67 Το ζήτημα αν το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ορθώς κατά νόμον, στη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η εκ μέρους της Επιτροπής διαδικασία λήψεως αποφάσεων με αντικείμενο το έγγραφο καθοδηγήσεως που κατάρτισε η EFSA το 2013 είχε περατωθεί κατά τον χρόνο εκδόσεως των επίμαχων αποφάσεων και ότι, κατά συνέπεια, υπό τις ειδικές περιστάσεις των υπό κρίση υποθέσεων, η Επιτροπή δεν μπορούσε να στηρίξει βασίμως τις εν λόγω αποφάσεις στην εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 πρέπει να εξετασθεί υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων.

68 Επισημαίνεται συναφώς ότι, στη σκέψη 56 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι τα έγγραφα στα οποία ζητήθηκε πρόσβαση συνδέονταν με διαδικασία που διεξαγόταν από το 2013 έως το 2019 και η οποία αποσκοπούσε στην πλήρη ή μερική εφαρμογή από την Επιτροπή του εγγράφου καθοδηγήσεως που κατάρτισε η EFSA το 2013, είτε με την έκδοση του εν λόγω εγγράφου ως είχε καταρτισθεί, σύμφωνα τη συμβουλευτική διαδικασία που προβλέπεται στον κανονισμό 182/2011, είτε με την τροποποίηση των ενιαίων αρχών που προβλέπονται στον κανονισμό 546/2011, σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που προβλέπεται στην απόφαση 1999/468. Ωστόσο, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 55 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως των επίμαχων αποφάσεων, καμία διαδικασία λήψεως αποφάσεων με σκοπό να τεθεί σε εφαρμογή το εν λόγω έγγραφο δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι βρισκόταν εν εξελίξει.

69 Επιβάλλεται, όμως, η διαπίστωση ότι η Επιτροπή δεν υποστηρίζει ότι οι συγκεκριμένες διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου περί των πραγματικών περιστατικών ενέχουν παραμόρφωση. Πράγματι, αφενός, τα επιχειρήματα της Επιτροπής στηρίζονται, κατ' ουσίαν, στην παραδοχή ότι απλώς και μόνον λόγω της εν εξελίξει αναθεωρήσεως του εγγράφου καθοδηγήσεως που κατάρτισε η EFSA το 2013, κατόπιν του σχετικού αιτήματος που υπέβαλε στην αρχή το θεσμικό όργανο, κατά τον χρόνο εκδόσεως των επίμαχων αποφάσεων εξακολουθούσε να εκκρεμεί διαδικασία λήψεως αποφάσεων, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.

70 Το γεγονός που επισήμανε η Επιτροπή, κατά την οποία το επίμαχο αίτημα αναθεωρήσεως υποβλήθηκε τον Μάρτιο του 2019, ενώ, κατά το ίδιο χρονικό σημείο, το εν λόγω θεσμικό όργανο προσπαθούσε στην πράξη να θέσει εν μέρει σε εφαρμογή το έγγραφο καθοδηγήσεως που κατάρτισε η EFSA το 2013 τροποποιώντας τις ενιαίες αρχές που διατυπώνονται στον κανονισμό 546/2011 σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, δεν ασκεί εν προκειμένω επιρροή. Πράγματι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 41, 42 και 45 της παρούσας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στο πλαίσιο της εκ μέρους του κυριαρχικής εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, χωρίς να προβληθεί συναφώς κανένας ισχυρισμός περί παραμορφώσεως, ότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως των επίμαχων αποφάσεων, η εν λόγω προσπάθεια μερικής εφαρμογής είχε πλέον εγκαταλειφθεί.

71 Αφετέρου, βεβαίως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι από τις σκέψεις 48 έως 53 τις αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι καμία διαδικασία λήψεως αποφάσεων σχετικά με το έγγραφο καθοδηγήσεως που κατάρτισε η EFSA το 2013 δεν είχε ολοκληρωθεί, ούτε όσον αφορά την εφαρμογή του αυτή καθεαυτήν ούτε με σκοπό την τροποποίηση των εν λόγω ενιαίων αρχών. Ωστόσο, το γεγονός ότι, όπως δέχεται η Επιτροπή στο δικόγραφο της αιτήσεώς της αναιρέσεως, καμία από τις δύο ανωτέρω διαδικασίες δεν ολοκληρώθηκε με την έκδοση αποφάσεως δεν σημαίνει, αφ' εαυτού, ότι εξακολουθούσαν να εκκρεμούν τέτοιες διαδικασίες κατά τον χρόνο εκδόσεως των επίμαχων αποφάσεων. Πράγματι, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 73 των προτάσεών του, μια διαδικασία λήψεως αποφάσεων μπορεί να περατωθεί ακόμη και αν δεν έχει επιτευχθεί ο σκοπός της, όπως σε περίπτωση κατά την οποία ένα ζήτημα αποσύρεται χωρίς να εξετασθεί περαιτέρω.

72 Επιπλέον, όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 54 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ερωτηθείσα σχετικώς κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή δήλωσε ότι, ενόσω εκκρεμούσε η εκ μέρους της EFSA αναθεώρηση του εγγράφου καθοδηγήσεως που είχε καταρτίσει η εν λόγω αρχή, οποιαδήποτε σκέψη σχετικά με το περιεχόμενο, τον ενδεχομένως δεσμευτικό χαρακτήρα, τον τύπο που θα περιβαλλόταν πιθανή έκδοσή του ή τη διαδικασία που θα μπορούσε να κινηθεί προς τούτο ήταν υποθετική. Ως εκ τούτου, ορθώς συμπέρανε το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 56 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η συγκεκριμένη αναθεώρηση συνεπαγόταν ότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως των επίμαχων αποφάσεων, η εκ μέρους της Επιτροπής διαδικασία λήψεως αποφάσεων είχε καταστεί άνευ αντικειμένου.

73 Διαπιστώνεται συναφώς, λαμβανομένης ιδίως υπόψη της νομολογίας που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 62 και 65 της παρούσας αποφάσεως, ότι η έννοια της «διαδικασίας λήψεως αποφάσεων», κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, πρέπει να γίνεται αντιληπτή ως αφορώσα άμεσα τη λήψη αποφάσεως. Μια λήψη αποφάσεως, όμως, κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, προϋποθέτει την ύπαρξη συγκεκριμένου αντικειμένου το οποίο θα αφορά η απόφαση που θα εκδοθεί, τούτο δε ανεξαρτήτως του άμεσου χαρακτήρα της εκδόσεως ενός συγκεκριμένου και δυνάμενου να προσδιορισθεί σχεδίου αποφάσεως. Άλλωστε, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 67 των προτάσεών του και αντιθέτως προς όσα φαίνεται να υποστηρίζει η Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε, στις σκέψεις 54 έως 61 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, ελλείψει τέτοιου άμεσου χαρακτήρα, αποκλείεται η ύπαρξη ουσιαστικών δραστηριοτήτων λήψεως αποφάσεων.

74 Επιπλέον, αν γινόταν δεκτό ότι δεν έχει ακόμη ληφθεί απόφαση και ότι, ως εκ τούτου, υφίσταται «διαδικασία λήψεως αποφάσεων» εν εξελίξει, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, σε περίπτωση κατά την οποία το αντικείμενο της διαδικασίας αυτής δεν έχει καθορισθεί, τούτο θα αντέβαινε τόσο στην οικονομία της εν λόγω διατάξεως όσο και στη νομολογία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 63 της παρούσας αποφάσεως.

Πράγματι, ενόσω το ακριβές αντικείμενο αποφάσεως που πρόκειται να εκδοθεί δεν έχει ακόμη καθορισθεί, ο όποιος κίνδυνος να θιγεί η διαδικασία λήψεως αποφάσεων με σκοπό την έκδοση της αποφάσεως αυτής λόγω της γνωστοποιήσεως εγγράφου στο οποίο ζητήθηκε πρόσβαση βάσει του κανονισμού 1049/2001 είναι εξ ορισμού υποθετικός, δεδομένου ότι, στην πράξη, θα ήταν αδύνατο να διακριβωθεί αν το περιεχόμενο του συγκεκριμένου εγγράφου έχει πράγματι σχέση με την εν λόγω διαδικασία λήψεως αποφάσεων.

75 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από το άρθρο 77 του κανονισμού 1107/2009, η Επιτροπή διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως όχι μόνον για να ζητήσει από την EFSA να συντάξει ή να συνεργασθεί για την εκπόνηση εγγράφου καθοδηγήσεως όπως είναι το επίμαχο εν προκειμένω, αλλά και όσον αφορά τη συνέχεια που πρέπει να δοθεί στο έγγραφο αυτό, ειδικότερα δε για να αποφασίσει, ενδεχομένως, αν θα εκδώσει ως πράξεις ή αν θα τροποποιήσει τέτοια έγγραφα σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 79, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, στο πλαίσιο της οποίας επικουρείται από τη Scopaff. Ως εκ τούτου, πριν λάβει γνώση του εγγράφου καθοδηγήσεως που κατάρτισε η EFSA το 2013 όπως αυτό, ενδεχομένως, θα αναθεωρηθεί από την εν λόγω αρχή, η Επιτροπή δεν μπορούσε να γνωρίζει το περιεχόμενό του ούτε να προβλέψει τις κινήσεις στις οποίες θα προβεί εν συνεχεία συναφώς και, ειδικότερα, αν θα κινήσει τη συμβουλευτική διαδικασία. Κατά συνέπεια, δεν έχει τη δυνατότητα να εκτιμήσει αν η γνωστοποίηση καθενός από τα έγγραφα που ζήτησε η Pollinis France θα μπορούσε να θίξει ενδεχόμενη διαδικασία λήψεως αποφάσεων σχετικά με το εν λόγω αναθεωρημένο έγγραφο.

76 Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε, στη σκέψη 56 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τυχόν διαδικασία λήψεως αποφάσεων εκ μέρους της Επιτροπής στερούνταν αντικειμένου κατά τον χρόνο εκδόσεως των επίμαχων αποφάσεων και, στη σκέψη 57 της ίδιας αποφάσεως, ότι διαδικασία λήψεως αποφάσεων με αντικείμενο αναθεωρημένο έγγραφο καθοδηγήσεως για τις μέλισσες θα μπορούσε να υπάρξει όταν η EFSA θα διαβίβαζε το έγγραφο αυτό στην Επιτροπή.

77 Τέλος, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ούτε κρίνοντας, όπως προκύπτει από τη σκέψη 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν είχε καθοριστική σημασία για να εκτιμηθεί αν υπάρχει «θέμα επί του οποίου δεν έχει αποφασίσει το [εν λόγω] θεσμικό όργανο», κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, το επιχείρημα που προέβαλε το αναιρεσείον θεσμικό όργανο ότι εξακολουθούσε να έχει ως «σκοπό» τη θέση σε εφαρμογή εγγράφου καθοδηγήσεως για τις μέλισσες.

78 Πράγματι, αν γινόταν δεκτό ότι απλώς και μόνον η πρόθεση θεσμικού οργάνου να λάβει απόφαση επί εμπίπτοντος στην αρμοδιότητά του θέματος τού παρέχει τη δυνατότητα να επικαλείται τη συγκεκριμένη διάταξη, χωρίς να απαιτείται η ύπαρξη διαδικασίας λήψεως αποφάσεων με σκοπό την έκδοση αποφάσεως επί συγκεκριμένου αντικειμένου, τούτο θα ισοδυναμούσε, στην πράξη, με αναγνώριση της δυνατότητας του εν λόγω θεσμικού οργάνου να αρνείται τη γνωστοποίηση κάθε εγγράφου το οποίο σχετίζεται με το συγκεκριμένο θέμα. Σύμφωνα, όμως, με τη νομολογία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 62 της παρούσας αποφάσεως και όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 41 των προτάσεών του, η έννοια του «θέμα[τος] επί του οποίου δεν έχει αποφασίσει [θεσμικό όργανο]», κατά την εν λόγω διάταξη, δεν επιδέχεται τόσο ευρεία ερμηνεία ώστε να καταλαμβάνει κάθε έγγραφο που σχετίζεται με συγκεκριμένο θέμα.

79 Κατά συνέπεια, αντιθέτως προς όσα διατείνεται η Επιτροπή, ορθώς κατά νόμον έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το γεγονός ότι το εν λόγω θεσμικό όργανο εξακολουθούσε να έχει ως σκοπό την εφαρμογή εγγράφου καθοδηγήσεως για

τις μέλισσες προκειμένου να παράσχει στις αρχές των κρατών μελών ένα έγγραφο με βάση τις «τελευταίες επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις», σύμφωνα με το άρθρο 36, παράγραφος 1, του κανονισμού 1107/2009, δεν αρκούσε, αφ' εαυτού, για να γίνει δεκτό ότι εξακολουθούσε να υφίσταται «θέμα επί του οποίου δεν έχει αποφασίσει το [εν λόγω] θεσμικό όργανο», κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.

80 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

81 Στο μέτρο που τα επιχειρήματα που προέβαλε η Επιτροπή προς στήριξη του πρώτου λόγου αναιρέσεως δεν κατέστησαν δυνατό να κλονισθεί το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου ότι το συγκεκριμένο θεσμικό όργανο δεν μπορούσε με τις επίμαχες αποφάσεις να αρνηθεί, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, την παροχή προσβάσεως στα έγγραφα που ζητήθηκαν, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως τον οποίο προβάλλει το αναιρεσείον θεσμικό όργανο και με τον οποίο προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση στην οποία προέβη επικουρικώς όσον αφορά τις προϋποθέσεις εφαρμογής της εξαιρέσεως που προβλέπει η διάταξη αυτή, πλην της προϋποθέσεως περί υπάρξεως διαδικασίας λήψεως αποφάσεων η οποία βρίσκεται εν εξελίξει, δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Επομένως, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής.

82 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

83 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων.

84 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού αυτού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

85 Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, η δε Pollinis France είχε υποβάλει σχετικό αίτημα, η αναιρεσείουσα πρέπει να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Pollinis France.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Pollinis France.

(υπογραφές)